

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Genealogia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

funt. Hoc... in his labor... ificere decem... equidem h... nec vilitate... ue a Magi... i pontific... uacuit, &... generis huma... us implacem... gemmis, qu... caudis, v... rum colla... ra etiam... prudente... ma gemmas... las multa... arte sua... nam aliter... menda neq... miter arm... do ante

sibi Pyrgoteles sumpsit nomen, eo quod vnus è cunctis sui generis idoneus Alexandro vnus est sculpendæ sui oris imagini, quo postmodum diuus Augustus vnus est, cum gemma illa qua erat vti solitus in iocos hominum abiisset, vt phinxenigmatica diceretur, ita vt preter exactiõnum difficultates, ipsa quoque signi perplexitas verecundissimo principi parere videretur inuidiam. Huic proximi magni nominis in hac arte Dioscorides fuit, cuius cum opes exprimeret, nomen siluisse Plinium mihi or. Hic est enim qui ipse diui Augusti se ipsi effigiem, qua ad extremum & ipse dum vixit, & post eum multi principum vti sent, eae vel Casareis oris veneratio, vel admiratio fuit artificis. Et nunc ego tanto de gemmis habito sermone, quas seu natura integras solidasq; voluptatibus vestris exhibet, seu ars cauat, quæ exte quanto amplius delectare animum debere sine precio aut labore parabilis splendor æthereus? Imo ne is quidem, sed qui huius & illius fons ac principium lucis est? Rutili Carbunculi, virides Smaragdi, fereni Sapphiri, candidæ Margaritæ sic allicunt: nec iolis fulgor, aut siderum, nec terræ virosi aut arborum, nec ferentis, nec candor nitidus tangit Auroræ. Stupetis facies manu hominum gemmis insculptas, nec artificis stupetis ingenium, imo vero neque illarum veneramini, totque tam claris ad verum vis agnoscitis, qui gemmas ipsas qui que ingenium, qui manus, qui que oculos fecit, quibus hæc cernerentur atque intelligerentur, & fierent. O semper vilius miratores rerum: semperque nobilium contemptores.

Genealogia.

DEFINITIO.

GENEALOGIA est generatiõnis series Componiturque ex rōg... id est generatiõne, & rōg sermone. Hebr. Lebas: Nehem. 7. 5. a verbo Lebas, Recensuit se per genealogiam, censuit familiam suam, numerauit se per originem generatiõnis & profapia.

LOCUS BIBLICUS.

Genealogia, 2. Machab. 1. Genealogia non magnopere curanda. 1. Tim. 1. 4. Tit. 3. 9. Generatio, Græcis, γένος & γένεσις, pro historica rerum narratiõne, Gen. 5. 9. & 25. 19. & 32. 2. & sic accipi debere hoc vocabulum manifestum est, quia hic titulus generatiõnem ad totam historiã accommodatur, quæ postea subiungitur, vt sit sensus: Hæc sunt quæ acciderunt Noe, Isaac, &c. pro primo ortu & origine. Gen. 2. 4. pro generis supputatiõne & genealogia, 10. 1. & 25. 12. & 36. 1. Ruth. 4. 18. pro vnus seculi, seu ætatis hominibus. Gen. 15. 16. Hebr. 3. 10. id est, progænie vnus ætatis. Matth. 11. 16. & 23. 30. pro ætate, 24. 40. pro nauitate, Matth. 1. 18. Generatiõ spiritualis, Ioan. 1. 13. 1. Cor. 4. 15. Generandi vim indidit Deus omnibus quæ super terram sunt. Gen. 1. 11. & 5. 0. 1. 7. Generatio, pro duratiõne perpetua, Esai. 53. 8. Act. 8. 35. pro cognatiõne, Gen. 31. 3. pro genitura, Ezech. 16. 3. 1. Tim. 2. 15. pro gente & natione. Matth. 12. 39. & c. Act. 2. 40. Hebr. 3. 10. pro genere. Luc. 16. 8. Hebr. 7. 6. Generatiõ Dei, seu qui genitus est ex Deo, 1. Ioan. 5. 18.

Generosus, Generositas.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Generosus Græcis γένος ἄριστος, h. ita differt à nobili, quod nobile est, id quod ex bono prodiit genere: Generosum, quod non à sui natura degenerauit. Arist. 1. 1. de Anim. Generosus est præclaro genere natus, vnde generositas, hoc est, nobilitas, & generose, nobiliter. Viri nobiles & generosi vocantur ab Hebræis Bene Chorim, i. heroum filii. A voce Hebræa sunt Græca & Latini genes & heroes, Chorim vero, heroes illustres viri, nobiles, togati, seu toga candida vcentes, viri vultu ingenuo, illustri, candido siue heroico conspicui, herus, dominus. In plurali numero hæc vox Chorim occurrit, non in singulari. A fortibus enim & heroibus alii heroes generantur, Columba parit aquilam.

SENTENTIA PHILOSOPHICA.

Generositas sita est in generis virtute, ne à natura desciscat. Arist. Rhet. 2. Generosum est, quod à sua natura non degenerat. Idem hist. Animal. cap. 3.

De Gemmarum signis. Dial. XXIX. GAV. Gemma expressit mulcor. R. Accessit (non inficior) ad decem quidam artis ornatus, & minutos in vultus, inque vnum gemmas sculpi. Subtiliora quidam inter ingenui ornamentum, vbi & Amethystus inter lapides vel impressionem vel lacessit propter (vt perhibent) & interartifices prunum.